

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoli po pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uradništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Someščani!

Shod zaupnih mož narodne stranke in njega izvrševalni odbor Vam priporočata toplo v izvolitev sledeče gospode someščane:

Za II. volilni razred

ki voli dne 16. maja t. l.:

Fran Pavlin

c. kr. nadinženér;

Ivan Plantan

c. kr. notar in hišni posestnik.

Za I. volilni razred

ki voli dne 18. maja t. l.:

Jan Dejak

c. in kr. stotnik vojne mornarice v pok. in tovarnar;

Ivan Gogola

c. kr. notar, predsednik notarske zbornice in hišni posestnik;

Dr. Josip Stare

c. kr. fin. prok. pristav in hišni posestnik;

Ivan Velkovrh

c. in kr. nadporočnik v pok. in hišni posestnik;

Fran Žužek

c. kr. nadinženér v pok.

Volitev se vrši v „Mestnem domu“ vselej od 8. do 12. ure dopoldne.

Udeležite se mnogobrojno teh volitev, da bode častna zmaga!

V Ljubljani, 10. maja 1900.

Za izvrševalni odbor:

Dr. Karol vit. Bleiweis-Trsteniški,
predsednik.

Delegaciji.

(Prestolni govor. — Cercle. — Ekspozé grofa Goluchowskega.)

Običajni slavnostni sprejem obeh delegacij je bil v nedeljo. Na pozdrave obeh predsednikov, ki sta se oba globoko klanjala trozvezi in se predznila trditi, da je cesarjevo potovanje v Berlin razveselilo vse narode monarhije, je cesar odgovoril s kratkim prestolnim govorom, v katerem je rekel:

„Politiški položaj monarhije se v malo mesecih, ki so minili od zadnjega zasedanja delegacij, ni nič spremenil. Naše dolgo in intimno razmerje z našimi zavezniki, ki se je tudi povodom mojega zadnjega obiska pri Nj. Veličanstvu nemškem cesarju na tako svečan način pojavilo, ima v izvršnih razmerah, v katerih stojimo z vsemi državami, in specialno v trajnem soglasju z rusko državo glede vseh, bližnjega orienta tikajočih se vprašanj, lepo popolnitev, tako da izvajamo iz tega položaja zaupanje, da ostanejo državi blagru miru ohranjeni tudi zanaprej.

Moja vojna uprava zahteva tudi letos le toliko več, kar je v najtesnejših mejah potrebe. Te tirjatve so deloma posledica prejšnjih dovolitev, deloma se tičejo poskusov v topničarstvu in taci naprav in stavb, ki se ne dajo odlašati.

Gospodarsko življenje v Bosni in v Hercegovini se giblje v normalnem tiru trajnega razvoja, a za pokritje upravnih stroškov teh dežel bodo, kakor doslej, popolnoma zadostovali njih lastni dohodki.“

Po prestolnem govoru je cesar ogovoril različne delegate. Posebno je vse gledalo, kako se bo cesar vedel napram češkemu delegatom. Javna tajnost je, da so nemški delegatje pričakovali, da cesar čeških delegatov ne bo posebno prijazno pozdravil ali pa jih ignoriral. Toda cesar je pozdravil češke delegate posebno prijazno in govoril z vsemi štirimi. Nemci se niso mogli načuditi, češ, po lanskem cesarjevem pogovoru z drom. Stranskim je to skoro izključeno.

Vsebinsko razgovora mej cesarjem in češkimi delegati smo že včeraj podali. Za nas je zlasti važno, kar je cesar govoril s štajerskim delegatom grofom Stürgkhom. Cesar je tega grofa vprašal, če so Slovenci izostali od vseh sej deželnega zbora. Stürgkh je to potrdil in hitro in nevrpšan dodal, da Slovenci niso imeli konkretnega povoda, izstopiti iz deželnega zbora, nego da je izstop provzročila njih splošna nezadovoljnost. Vled tega se je nemška večina toliko bolj potrudila, ustreči potrebam Slovencev in jih finančno pospešiti.

Z ogrskimi delegati je cesar največ govoril o svojem potovanju v Berlin in o potrebah vojne uprave, poroča se pa tudi, da je napram nekemu delegatu izrekel veleznačilne besede: Ko bi le že tostran Litve vladale take razmere kakor na Ogrskem.

V včerajšnji seji budgetnega odseka avstrijske delegacije je podal minister zunanjih del grof Goluchowski daljši ekspozé, iz katerega posnemamo poglavitne točke.

Minister je rekel, da se v zadnjih osmih mesecih ni primerilo ničesar, kar bi bilo treba posebno pojasniti in se je glede splošnega položaja monarhije skliceval na zadnja svoja izvajanja. Cesarjevo potovanje v Berlin je izraz tesne zveze med vladarjema in državama. Tega potovanja niso provzročila nikaka specialna politična vprašanja, a smatrati ga je novim potrdilom tistih principov, na katerih sloni solidna stavba srednjeevropske mirovne zveze.

Lani omenjena jamstva miru obstoješe danes in je upati, da se ohranijo normalne razmere. V tem oziru spopolnjuje zvezo naše monarhije z Nemčijo in Italijo soglasje, ki obstoji mej našo državo in Rusijo glede bližnjega orienta in zlasti glede Balkana in izvršne razmere z vsemi drugimi državami.

Minister je potem povdarjal, da je južno-afriška vojna ostala lokalizirana ter dejal, da je vsako posredovanje v tej vojni izključeno. Dodatno k temu je trdil,

da so očitanja glede kršenja nevtralnost od strani naše monarhije neosnovana, in da slone na krivem tolmačenju mejnarodnega prava.

Končno je minister posvetil nekoliko besed proračunu in novim velikanskim tirjavam za armado. Opravičil je te tirjatve s tem, da se mora skrbeti za vojno moč države, ker tudi v najmirnejših časih se lahko kaj zgodi, kar provzroči vojno.

O teh izjavah se je vnela daljša razprava, pravše bitka mej češkim delegatom dr. Slamo in mej ministrom Goluchowskim.

Slama je izjavil, da bo glasoval proti proračunu, ker Čehi nimajo nikacega zaupanja do ministra in ne odobravajo njegove politike. Goluchowski se vtika v notranje zadeve naše države in je pravi provzročitelj razveljavljenja jezikovnih naredeb. Vled tega ne more mej njim in mej Čehi biti drugega razmerja nego boj. Avstrija je z ozirom na svojo eksistenco prisiljena, gojiti dobre razmere tako z Nemčijo kakor z Rusijo in zato so Čehi radostno pozdravili svoječasnno naznanilo, da se je doseglo porazumljenje z Rusijo glede Balkana. Na tem porazumljenju pa ne more dosti biti, zakaj avstrijska politika v Srbiji in v Bolgariji nima nobenega prijatelja več. Končno je Slama še prijel ministra, ker ničesar ne stori, da bi se ustavilo iztiranje Slovanov iz Nemčije.

V imenu Poljakov je grof Dzieduszycki izrekel ministru popolno zaupanje ter obžaloval narodnostne boje v državi, češ, da slabé zunanjo politiko.

Minister Goluchowski je precej obširno odgovarjal dr. Slami. Zatrjeval je, da se nikdar ne vtika v notranje razmere in da ni ničesar storil na škodo češkemu narodu. Zveza z Rusijo spopolnjuje trozvezo. Ta zveza obstoji ravno v tem, da se Avstrija in Rusija ne vtikata v notranje zadeve balkanskih držav.

Na zadnje je še poročevalec marki Bacquehem slavil cesarjevo potovanje v Berlin, na kar se je odobril proračun ministrstva zunanjih stvari.

LISTEK.

V znamenju petelina.

(Konec.)

Minulo je tudi že več let, kar sta se neki pomladni večer nekje drugod na Kranjskem prijatelja ustavila pred gostilno, v kateri je vesela družba glasno praznovala svatbo. Samo ob sebi se umeje, da so bili poleg godci. Prijatelja sta bila namenjena na peteline in jeden njiju, poznat muhast veseljak in šaljivec iz Ljubljane, je pozval godce, ki so svatom svirali, naj pridejo po svatbi t. j. drugi dan za njima v njiju stanovišče, da se bodo imeli še naprej dobro. To se ve, da godcem kaj takega ni treba dvakrat reči: dobrodošla jim je vsaka prilika, koder je kaj pijače in kaj cvenka. Brez pomisleka so obljubili, da pridejo drugi dan gotovo v sosedno vas, kjer sta imela lovca svoj glavni stan.

Slučajno — zakaj, to ne spada sem — je bilo svatbe prej konec kakor so mislili godci in naš petelinji lovec: že ob 11. uri zvečer so bili godci prosti, to se pravi na suhem. Sicer nikakor niso trpeli žeje čez dan, toda njih goba še ni bila do-

volj namočena, kakor prava pravcata muzikantovska goba nikdar ni, in zato so dejali, človek ne odlašaj na jutri, kar lahko že danes spraviš — v malho: morda se še nocoj ujame kakšna kapljica in škoda bi bilo, če nam uide. Brez daljnega besedovanja so urnih krač ostavili streho, katere gostoljubnost so bili začasno uživali, in v ostrem tempo di marcia korakali na drugo bojno polje.

Polnoč je že davno odbila, ko so prisopihali v lovski tabor, kjer je pa že vladal tihi mir: vse je spalo spanje pravičnega. A to godcev ni motilo; razbijali so toliko časa, da so zbobnali ljudi po konci in jih mogli vprašati, kje so tisti gospod iz Ljubljane, ki so naročili muziko. Krčmar je nadležne glasbene umetnike najprej prav po notah ozmerjal, da poštene ljudi po nepotrebnem bude iz spanja, potem pa jim je jasno in glasno razodel, da tistega gospoda, katerega si žele njih suha grla, ni več tukaj, da je šel na petelina pa da naj ga gredo iskat, če hočejo. Tresk! so se zaprla večna vrata pred nosom grozno žejnih Arijonov in nobena prošnja niti grožnja ni pomagala: krčmar se ni dal omečiti, da bi še enkrat odprl jim „duri in hram“, ali vsaj skozi okno pomolil samo jeden požir-

ček na račun, da bi si dušo malo privezali.

Ko so godci izprevideli, da je vse zaman, oštr pa brez srca, niso dosti premišljevali, kaj je početi, temveč, ko se je klarinet oglašil in allegro con fuoco vzdiknil: „I kaj bomo gospoda čakali? Krčmar ima prav: za gospodom pojdemo!“ — pritrdili so mu vsi unisono: „Prav imaš, Klinec, prav! Kar pojdemo! Ni vrag, da bi ga ne došli! A bo gledal!“ In obesili so spet instrumente čez ramo ali jih vtaknili pod pazduho, pa hajdi v hoste, zmerom dalje in dalje pa zmerom više in više. Toda vsaka stvar ima svoj konec in tudi noč.

Zora puca, bit čé dana...

Res se je že jelo po malem svitati, le čela navžarjev so se mračila, da so svojega protektorja zgrešili. Zdaj tu, zdaj tam se je oglašal daleč kje kak petelin, pa za tako petje godci niso imeli smisla. Potrti in poparjeni so klavrno naprej krevsali in se spodtikali nad koreninami po tleh, kar se obrne Fagot, ki je bil še nekam najbolj korajžen, položil prst na usta in pokaže z roko proti grmovju ne daleč v stran, pred katerim je nekdo s puško v roci nepremično stal. Ko bi trenil, so celi bandi zažarela lica: to je gospod iz Ljubljane! Ne da bi

kateri besedo zinil, postavijo se godci kakor na komando v vrsto in se pripravljajo na glasbeni pozdrav. V tem trenutku prav blizu na visoki smreki v alepi strasti zapoje kapital petelin, gospod iz Ljubljane za dva tri korake naprej skoči, a zdajci za njim zagrmí:

Bum, bum, bum!
Naprej zastave Slave,
Na boj junaška kri!
Za blagor očetnjave
Naj puška govori!
Dr, dr, dr

Osupla sta petelin in lovec, a petelinu se je morda močno dozdevalo, da ta matineja ni njemu na čast prirejena, zato je svojo prisotnost smatral za nepotrebno in se z nekakim zlobnim krohotom izgubil v jutranjo meglo; lovec pa ali muzikoljubni gospod iz Ljubljane, nu, ta ni tako naglo k sebi prišel, potem pa so se mu čudne molitvice vsule z jezika, tako da je spravil bando čisto iz taktá; končno se ga je ipak smeh lotil, tako da se je moral za trebuh držati.

Godcem pa se je le posrečilo: „žaj-fali“ so ga, da je bilo kaj!

Salarjev.

O pomenu cesarjevega bivanja v Berlinu.

V očitno inspiriranem članku se bavi berlinska „Post“ s pomenu bivanja našega cesarja v Berlinu ter pravi, da se k določilom trozveze ni dodalo nobeno novo določilo, nego se je le iznova naglašala važnost te zveze. Cesar Franc Jožef je v svojem toastu povdarjal vrednost trajnosti te zveze ter je zagadelj še posebno omenjal Italijo. Sploh se je pri vsaki priliki spominjalo tretjega zaveznika. Iz vseh pri teh velikih slavnostih govorjenih besed je zvenel vedno temeljni motiv, da so zavezniški odločeni vstrajati pri trozvezi samo zagadelj, da tvorijo neporušen zaščit miru. Trozveza bodi temelj vedno boljših razmer do sosednih držav. Zlasti ni govora o kakem neskladu z Rusijo, kar v Peterburgu sami dobro vedo. Kar se tiče Avstrije, se je njeno razmerje do Rusije prav v dobi, odkar obstaja trozveza, še posebno utrdilo, kar kaže že večkrat razpravljana pogodba radi Balkana. Ta pogodba se je sklenila v sporazumu z Nemčijo. V nemškem parlamentu je nedavno grof Bülow, ko je govoril o trdnosti trozveze, prijateljstvo Nemčije do Rusije naglašal še prav posebej ter dostavil, da se je to prijateljstvo v poslednjih letih še utrdilo. Nemčiji je mnogo na tem, da se orientalsko vprašanje, ki je bilo v prejšnjih letih trajna nevarnost za svetovni mir, z avstro-rusko pogodbo, četudi le začasno, spravi s sveta.

Ožje volitve za pariški obč. svet.

V nedeljo so pariški nacionalisti, monarhisti in antisemiti pri ožjih volitvah za obč. svet dosegli veliko zmago. Imed obč. mandatov so si jih osvojili 20, tako da imajo reakcionarne stranke sedaj izmed 80 mandatov 41, torej večino. Pariz nima več radikalno socialističnega obč. sveta, v nedeljo so potisnili klerikalni nacionalisti in z militarizmom pobrateni monarhisti dosejano večino na stališče manjšine. Še le pred par dnevi se je norčeval neki list, da se Parizu bliža čas, ko se bo Voltaire moral umakniti Ignaciju Loyoli, danes je ta dovrt je zrel, da postane resnica. Nova obč. večina se bo poganjala, da se monarhistični puntarji Déroulède, Guérin, Buffet in Habert pomilostijo, da se pokličejo nune nazaj v bolnišnice, da postanejo Déroulédove vojaške pesmi šolska knjiga in da se šole poklerikalijo. Nacionalisti so slavili svojo zmago s tem, da so demonstriali proti ministru ter za Déroulède. Na deželi pa nacionalisti niso imeli sreče ter je zmagala večinoma lista republičanskih kandidatov.

Voja v Južni Afriki.

Angleži so zasedli tudi Kroonstad ter vzeli s tem drugo glavno mesto oranjske republike. Posest Kroonstada je važna za Angleže zlasti zagadelj, ker leži na križišču železnic proti Bloemfonteinu, Vierfonteinu, Lindley-Bethlehemu, Harrysmithu, Heilbronu in Klerksdorp — t. j. na vse strani. Predsednik Stejn je odpotoval z generaloma Botha in Dewet v Heilbron, ki je sedaj sedež oranjske vlade. Lindley leži komaj 80 km. severno Kroonstada in ob železnici. Buri hočejo menda sedaj predvsem zabraniti, da bi se čete Roberta in Bullerja združile. To pa jim nikakor ne bo možno. Ako bodo — kar pa ni verjetno — skušali operirati na dve strani, jih Angleži nedvomno porazijo. Angleški listi poročajo, da je Roberts prepričan, da ujam v kratkem veliko število Burov. Zagadelj je pripravil že taborišče za 6000 Burov na Ceylonu pri Diyatalawu, 160 milj od Colomba. Hiše se že postavljajo. Roberts pije torej na medvedovo kožo, ko se medved še veselo spreha! Pa tudi Buri se pripravljajo na odpor, kajti volksraad v Pretoriji je sklenil izpremembo vojnega reda ter določil, da morajo v vojno vsi prebivalci Transvaala, torej tudi priseljeni tujci. Za osvoboditev Mafekinga je 4. t. m. odšlo iz Windsortona 3000 angleških konjenikov in pešcev s 6 topovi, ki so dospeli 9. t. m. do Vryburga. Kakor poroča „Standard and Diggers News“ so zgrabili Buri te Angleže že pri Taungsu, ko so prekoračili reko Harts ter pobili okoli 100 Angležev. Dne 6. t. m. pa so Angleži vendarle prodrli do Vryburga. Angleška posadka Mafekinga šteje komaj 1000 mož pod polkovnikom Baden-Powellom. Razen teh je še do 1500 Evropejcev, žensk in otrok ter nad 7000 domačinov. Dasi jih Buri bombardirajo z velikimi topovi, se drže že nad 6 mesecev. V Na-

talni zapuščajo Angleži Klandlaagte ter se umikajo proti Helpmakarju.

Dopisi.

Iz Celja, 14. maja. Po dolgem trudopolnem naporu in vztrajni agitaciji dobili smo nov občinski zastop, kateri je nedvomno porok, da se bode v nadaljnjih treh letih vršilo vse v „pravem“ redu. Saj ni mesta, v katerem bi zamogli tako srečno pogoditi pri volitvah v mestni svet, kakor pri nas. Vsi odborniki so najboljši in vsi najbolj nemški. Generalisimus Javornitz tuhtal in premišljeval je dolgo s svojim šefom Mravlakom, katerim bi naklonil čast reprezentanta najbolj nemške trdnjave. Sklicala sta nekaj volilnih shodov in tam povedala, kateri se je zameril njima in s tem vsem drugim nemškim Celjanom. V prvi vrsti seveda Altziebler. Ta mož ne sodi k nam — tega ne sme voliti nihče. Može izdati je Celje! In res tako je bilo. Drugi pa, komur je dr. Mravlak dokumentiral nemško „Gemeindebürgschaft“, bil je pa sam dr. Janez Stepišnik. Ta mož ima pa maslo na glavi in mož moral je iti lepo v senco. Ti revež Janez! Da se ti kaj takega pripeti, ko pričanja brada siveti. Nič več ne „Rat“ biti! Kaj porečejo Wolf? Jedni pravijo, da ga je udinjal že v Celovcu pri konjski železnici, drugi pa celo, da je dobil posebno „visoko“ službo v Ljubljani, česar pa tukaj nihče ne verjame. V Ljubljano Janez ne gre! No, pa to naj bode, kakor je. V volilni listi, katero sta izdala „generalšef“ in njega apendiks, teh dveh mož ni bilo. Manjkalo pa je tudi nekaj taci mož, ki so popolnoma zanesljivo pričakovali to. Bilo ni med njimi c. kr. nadgeometra Emanuela Martinija in ne gozdarskega nadkomisarja Donerja. S kako gotovostjo trobil je g. Martini v svet, da bode izvoljen! Pričakoval je celo, da ga volijo podžupanom; kako bodo zidali pod njegovim vodstvom „Deutsches Heim“ — izdelali vodovod — posnažili kanale in celo odpravili zadnjega berača, ki ga še imamo tu. To bi bili res zlati časi. Jedli bi le kurje želodčke od kur, izvaljenih v valilnici, katero on nadzoruje in urejuje.

Iz vsega tega pa ni nič bilo, vzlic temu ne, da je hodil gospod Martini osebno od volilca do volilca in koval zase stranko, zatirjaje, da je on pravi mož, neupogljiv „kernnemškega“ značaja.

Pozabil je sicer povedati, da je rojen v Kranju, kar pa je pri naših Nemcih seveda brezpomembno. Zaslug, pravil je, ima na kupe, kar je deloma tudi res, saj ima pa tudi na dan 24 prostih ur in ne bi bilo slabo, da bi se mu v tem času ne poljubilo par ur posvetiti mestni upravi. Nihče ne bi bil uredil mestnih kurnikov tako praktično, jih razstavil tako simetrično natančno po dvorišču kot ravno nadgeometer g. Martini. Za take posle treba je veččaka-strokovnjaka. Vse to bi morali upoštevati volilci in prišli bi bili do spoznanja, da zna gosp. Martini več kot kure past in izvoliti bi ga morali. Gospod nadgeometer, prosim, blagovolite si v prihodnje zapomniti, da se v Celju proti generalom kot Javornik Mravlak bije še brezuspešni boj — da, celo v vrstah socialnih demokratov — kamor ste se postavili, da bi prodrli v mestni zastop.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. maja.

— Oseba vest. Dež. predsednik baron Hein je odpotoval na Dunaj, da se prestavi članom ministrstva, česar valed boleznj prej ni mogel storiti in da poroča o zadnjem zasedanju dež. zbora Kranjskega.

— Nevarno obolel je predsedničnim cesarski svetnik g. Ivan Murnik. Zadel ga je mrtvoud. Bolezen je bila včeraj prav nevarna, a danes se je obrnila na bolje in se je bolnik začel že zavedati ter zamore tudi nekoliko govoriti. Iskreno želimo in z nami gotovo vsak, kdor le količkaj pozna velike zasluge ces. svetnika Murnika za našo deželo in za naše mesto, da bi srečno preстал to bolezen in se kmalu zopet mogel posvetiti svojim poslom. Želimo to tembolj, ker bi izguba gosp. ces. svetnik Murnika bila za našo deželo in nje prebivalstvo prava nesreča.

— Klerikalni agitatorji so letos preklicano slabe volje in zabavljajo na klerikalne gospode kar se da, ker letos kleri-

kalna stranka ni postavila svojih kandidatov. Agitatorji so se skoro celo leto veselili, da bodo duhovnim gospodom mošnje olajšali, nekateri so že na ta račun že naredili po raznih krčmah nekaj dolga, a zdaj so vsa ta upanja splavala po vodi. Ni čuda da so možje jezni in da tarnajo: Ali je to pravično, da nas ljudje celo leto zaničujejo da smo hinavci, zdaj, ko je čas plačila, pa nas naši „gospodje“ na cedilu puste. — Nekateri klerikalni agitatorji so se prišli celo naši stranki ponujati. Jeden izmed teh je z veliko odkritosrčnostjo povedal: Nam je vse gluh za katere agitiramo. Na vprašanje, kako se to stinja z njegovim in njegovih tovariše prepričanjem, je dejal: „Pri nas sploh nič prepričanja nimamo; Kregar sam pravi, da se za prepričanje še stara zemlja ne dobi“. Ti katoliški ljudje so bili jako presenečeni, ko se jim je povedalo, da jih narodna stranka ne potrebuje in so se kaj žalostnih obrazov vrnili v svoj tabor. Na dan volitve stikali so po volišči največ pasar Kregar, knjigovez Breskvar in „laufburš“ Štefek. Tudi na Frinčev vrt, koder je bilo zbirališče naših volilcev, so prišli vsi trije. Priznati se mora, da so se s primerno ponižnostjo obnašali. Šli so v salon, koder ni bilo nikogar in od tamkaj čmernih obrazov opazovali veselo gibanje in vrvenje na vrtu. Zbrani volilci so se seveda norca delali iz njih. Posebno veliko smeja je vzbudil klic: „Štefek je šel v salon, da bo krožnike polizal“. Naposled so se Kregar, Breskvar in Štefek pikanja in posmehovanja naveličali in jezno odšli pred Mestni dom zdihovali, da letos nič zasluzka ni. So res usmiljenja vredni!

— Klerikalne lopovščine. V „Soči“ čitamo naslednje: „Semeniški hujskač pisari v „Prim. Listu“ take ostudnosti o narodno napredni stranki na Goriškem: „Liberalcem je tedaj narodnost le puhla fraza in jim tudi ne more biti drugega. Izkušnja nam to jasno dokazuje. Kako so se na primer bahali kranjski naprednjaki z narodnostjo ter zaničevali klerikalno stranko kot brezdomovinsko — in zdaj? Zdaj vidimo, da so kranjski naprednjaki zvezali se z najhujšimi narodnimi nasprotniki. Nacionalnim Nemcem pomagajo ne samo na Kranjskem, ampak celo na Štajerskem. Doživeli smo žalostno resnico, da je dr. Tavčar, ki je imel priti tudi v Gorico na ustanovni shod narodno-napredne stranke, podal roko drju. Mravlagu v boju proti slovenski organizaciji na južnem Štajerskem. Prav tako se bo v kratkem zgodilo tudi na Goriškem. Zdaj so naprednjaki še nekoliko narodni, ker jim nese. Kakor hitro jim ne bo neslo, pa zapustijo narodni tabor in se bodo združili z našimi najhujšimi nasprotniki — iredentovci! Iz tega je razvidno, da preti na Goriškem slovenski narodnosti nova nevarnost uprav od „narodno-napredne stranke“ in da je dolžnost slehernega rodoljuba delovati iz vseh močij, da se po drju. Tumi zasejano seme že v kalu zatre!“ — Ako bi mi kak klerikalni hujskač rekel kaj takega z oči v oči, bi mu v odgovor pljunil v obraz ter ga lopnil po nesramnih ustih tako, da bi mu gotovo kak zob potr. Drugačnega odgovora tak lopov ne zasluži. V obrekovanju so naši klerikalci veliki mojstri! Pa hočejo biti Kristusovi namestniki! Take zglede dajejo ljudstvu! Pišejo same lumparije, potem pa — mašujejo! To se pravi: „imeti svet in Boga za norca“, kakor prav pravi naše ljudstvo. Punctum!“ — Tem pripomnjam „Soče“ pritjamo popolnoma. Na take lopovščine, kakršne je napisalo glasilo nekaterih semeniških profesorjev goriških, ni drugega odgovora kakor brca.

— Cesarja nalagal je štajerski delegat Stürgkh. Pri sprejemu delegatov je namreč porabil ugodno priliko, da je cesarja vedoma in namenoma napočno informiral o postopanju štajerskega deželnega zbora napram Slovenem. Trdil je, da je deželni zbor vled odsotnosti slovenskih poslancev se prav posebno trudil pospešiti gospodarske koristi štajerskih Slovencev. Kdor je količkaj zasledoval delovanje deželnega zbora, ve, da je tudi v zadnjem zasedanju ostal zvest sam sebi in zanemarjal kulturne in gospodarske interese štajerskih Slovencev, kolikor je le bilo mogoče. Brez dvoma je, da se mora informacija, ki jo je dal cesarju grof Stürgkh z namenom, obuditi pri cesarju napačno mnenje o štajerskem dež.

zboru, popraviti v smislu resnice. Slovenski narod ima v delegaciji samo jednega zastopnika. Letos je to g. Vencajz in zadeva njega dolžnost, da porabi prvo priliko in to v delegaciji, da postavi grofa Stürgkha po zasluženju na laž.

— Postrežljivi ljudje. Naš list in „Laib. Ztg.“ sta včeraj o boleznj g. ces. svetnika molčala in to na izrečno prošnjo. Tudi „Slovenec“ je bil telefonično naprošen, naj nič ne piše. Obljubil je to in še vprašal, kako se počuti g. ces. svetnik. A svoje obljube ni izpolnil, pač pa porabil kar se mu je bilo o stanju g. ces. svetnika naznanilo. So pač postrežljivi ljudje, ti gospodje okrog „Slovenca“.

— Deželni odbor kranjski bo, kakor v preteklih letih tako tudi letos nekaterim škrculoznim otrokom podelil podpore po 50 gld. iz deželnega zaklada, da jim bo mogoče iti v morsko kopelj v Gradeži. Dotične prošnje naj se pošljejo do 10. junija t. l. deželnemu odboru, morajo pa biti podprte s krstnim listom, z zdravniškim ter ubožnim spričevalom.

— Usposobljenostni izpiti. Pred ljubljansko izpraševalno komisijo so prebili izpit učne usposobljenosti: A. Za meščanke šole, I. skupino, z nemškim učnim jezikom: gđc. Božena Šernec (z odliko) in gosp. Matija Petsche. B. Za ljudske šole z nemškim in slovenskim učnim jezikom: gospodje Emil Adamič, Matej Jenko, Anton Kuhar in Josip Zupančič; gospodične Roza Coriary, Ana Gerstenmayer, Marija Hiti, Leopoldina Kališ in Ana Steska; z nemškim učnim jezikom gđc. Matilda Bauer, s slovenskim učnim jezikom pa gosp. Ivan Schmeidek. C. Specialne izpite so napravili: gospoda Josip Bačič in Karl Pikel za nemški učni jezik in gđc. Adela Rizzi za slovenski učni jezik.

— Častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje je dobila hišina Marija Karlin v Ljubljani.

— Celjski župan Stiger še ni potrjen. Ker je neki list izrazil mnenje, da bi ga vlada z ozirom na lanske dogodbe prav za prav ne smela potrditi, je v nemških listih nastal strašen vrišč. Toda s tem vpitjem se vendar ne vtaji sodno dognanega dejstva, da župan Stiger lanske leto povodom znanih izgrediv ni storil svoje dolžnosti, da je namenoma ni storil, temveč dajal izgredivnikom potuho in postal tako njih sokrivec. Če bi bil tak mož kot župan potrjen, bi to ves svet in zlasti slovenski narod tolmačil tako, da se odobrava in priznava kot dobro in umestno, kar je storil župan Stiger povodom lanskih izgrediv v Celju.

— Slovensko gledališče v Celju. V nedeljo se uprizori na celjskem odru na korist režiserju gosp. Perdanu burka „Martin Smola ali kinematograf“ pri kateri bo sodeloval kot gost g. Danilo iz Ljubljane in sicer v ulogi Borisa Menskega, ki jo igra prav dobro. Začetek predstave bo ob 7. uri.

— Konsumno društvo v Šoštanju. Z ozirom na našo notico, v kateri smo poročali, da je konsumno društvo v Šoštanju ustavilo svoje delovanje, naznanilo nam je nadzorništvo tega društva, da je bilo to društvo ustanovljeno od narodnjakov proti nemškim trgovcem. Ker se je v Šoštanju naselil naroden trgovec in se hoče še eden naseliti, je to društvo postalo brez pomena in je svoje blago odstopilo narodnemu trgovcu. Likvidiralo pa ni in mu tega tudi ni treba, ker je društveno premoženje večje kakor vsi dolgovi iz še ne zapadlih računov.

— Koncert v Kranju na korist učiteljskemu konviktu se bo vršil v soboto, dne 19. t. m. in ne v nedeljo, kakor se je poročalo v sobotni številki „Slovenskega Naroda“.

— Iz Šent Jerneja se nam piše: Od slavnega c. kr. okrajnega glavarstva v Krškem je došel dopis od dne 1. maja 1900. št. 8173 glaseč se: Ker se oslovski kašelj v tamošnji občini razširja, naročuje se šolskemu vodstvu, s šolskim poučevanjem skoz 3 tedne ponehati. Radi tega je šola zaprta.

— Poneverjenje. Pri okrajnem sodišču v Črnomlju nastavljeni kancelist Vaclav Polak je poneveril nad 4000 K. denarja in storil razne sleparije z uradnimi akti, sedaj pa pobegnil. Sodi se, da je šel v Nemčijo.

— **Ponesrečil se je 53 letni Matevž iz Šmarja.** V gozdu mu je padla smreka na glavo in mu jo razbila.

— **Ribiška razstava v Solnograd.** Odsek „ribištvo“ solnograške c. kr. kmetijske družbe priredi povodom VII. avstrijskega zborovanja ribičev od 2. do 10. septembra 1900 v Solnogradu občno ribiško razstavo, katere se lahko udeleži vsako društvo, vsak zavod, vsako podjetje, vsak ribič, trgovec itd. ino- in tuzemstva. Podrobnosti in vspeh se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— **Slovensko zidarsko in tesarsko društvo** se je iz svojih dosedanjih prostorov v Kolizeju preselilo na Sv. Petra cesto v novo hišo „Pri avstrijskem cesarju“. Novi društveni prostori se nahajajo na dvorišču te hiše.

— **Sleparka.** Dne 2. majnika je mestna policija zaprla neko Nežo Zakrajšek, ki je baje nevarna tatica in goljufica. Dobili so pri njej tudi kovčeg z raznim blagom. Ker so časniki prinesli to vest, oglašili so se sedaj oškodovanci. Tako je naznanila sedaj neka žena iz Sinje gorice, da jo je Neža Zakrajšek ogoljufala za dve odeji, katere jej je izvalila, češ, da ju bode njena mati pobarvala. Ti odeji so se res dobili pri Neži Zakrajšekovi. Neki drugi ženski je izvalila par zlatih uhanov. Pravila jej je, da bo šla k nekemu duhovnu, ki ugane vsako bolezen, če se mu kakšna bolnikova reč prinese, in da potem zdravila za bolezen. Ženska je zastoj čakala na zdravila in na uhan.

— **Tat v Pongračevih baraki.** Danes ponoči se je vtihotapil tat v Tachovo skladišče v Pongračevih baraki na Sv. Martina cesti. Prinesel je lestev k strehi, zlezal na streho in skoz okno potem v skladišče. Odprl je glavna vrata v skladišču in šel po samokolnico, da bi si bil na njo naložil blaga, a mizarski mojster Mihael Hribar je slišal ropot in je začel vpiti. Tat se je zbal in zbežal, ne da bi bil kaj odnesel.

— **Pobegnil je včeraj zjutraj ključ čarski vajenec Maks Fink,** stanujoč v Zalogarjevih ulicah št. 16.

— **Štrajk.** Laški zidarji, ki so včeraj zjutraj ustavili delo pri kranjski stavbinski družbi, so zopet delo vsprejeli. Samo okoli 30 delavcev, ki tudi s sedaj določeno novo mezdno niso bili zadovoljni, so izstopili iz dela in odšli iz Ljubljane.

— **„Beračija nič več ne nese“**, je tožil včeraj neki navihani berač, ko ga je prijel policaj. Dejal je, da so v Ljubljani tako slabi časi, da se včasih še za šnops ne „nafahta“.

— **V oko sunil je včeraj zvečer v Rojčevem hlevu Ivan Tavčar,** hlapec v Metelkovih ulicah št. 5, Janeza Počka, hlapca v Soteski št. 10, ker sta se bila nekaj sprla. Poškodba je lahka.

— **Roparski umor.** Izginil je 20letni kolesar Pontoni iz Trsta. Mladi mož se je v noči od sobote na nedeljo odpeljal na kolesu iz furlanskega Tržiča. Pri mostu čez Sočo so našli drugi dan njegovo kolo in prazno njegovo denarnico, na mostu pa so dobili počez napeljeno vrv. Domneva se, da je Pontoni zadel ob vrv in padel s kolesa, potem pa bil ubit in oropan.

* **Posledice izgredov na dunajskem vseučilišču.** Radi velikih izgredov, katere so izzvali nemškonaacionalni burši, ker so v avli napadli dvoje novih katol. akad. društev ter povzročili tolike škandale, da je morala posredovati policija, je nastala med rektorjem Neumannom in senatom nesloga. Zategadelj je rektor odstopil in si vzel trimesečen dopust. Vseučilišče je sedaj za dijaška društva sploh zaprto, in noben akademik ne sme priti k predavanjem s trakom ali drugim znakom. Vsak akademik se mora izkazati, da je vpisan, sicer ne sme na univerzo. Tujcem je vstop zabranjen. Vseučilišče vodi sedaj prorektor Wiesner, ki bo izvoljen Neumannovim naslednikom.

* **Vpričo otrok v smrt.** 75letni kanc. sluga P. Mahner na Dunaji se je predvčerajšnjim zjutraj pričo otrok vrgel skozi okno ter se pobil smrtno. Hči ga je hotela zgrabiti, da bi ga potegnila nazaj, a bilo je že prepozno. Starček je postal, odkar so ga upokojili, melanholik.

* **Koliko se proda domačih zajčkov.** Neki avstralski list poroča, da je bilo lansko leto izposlanih iz Avstralije 500.000 domačih zajcev, za razpošiljanje katerih je trebalo 16.250 pletenic. V avstralskih kolonijah

kultivira angleška vlada leto in dan to žival, katere meso je izborno. V Anglijo se razpošilja vsako leto čez 70.000.000 domačih zajcev iz raznih dežel sveta, ond pa delajo iz njih mesna konzerve itd. V Parizu se pojé vsako leto čez 100.000.000 domačih zajcev.

* **Vereščagin in Nobelova ustanova.** Iz Kristjanje poročajo, da se poteza slavni ruski slikar V. Vereščagin za Nobelovo ustanovo v znesku 200.000 kron, ki se podeli prihodnje leto prvič onemu, ki ima največ zaslug za pospeševanje mirovne ideje. „Vem, da se jih bo mnogo potezalo za to ustanovo“, je dejal Vereščagin, „toda nihče ni bolj zaslužil ustanove kakor jaz. Dunant, ustanovitelj „Rdečega križa“, je vojno samo humaniziral; Dunant je človekljub, toda ne pospeševatelj miru. Tudi Tolstoj, plemeniti ruski filozof, je bajé moj tekmeč. Toda za mir ni storil prav za prav ničesar, nego je le tisoč vojaških novincev zapeljal, da so se uprli vojaški dolžnosti in jih s tem onesrečil. Poslali so jih v Sibirijo, a — vojne Tolstoj ni odpravil s tem. Jaz pa sem s svojimi docela resničnimi vojnimi slikami zbudil največjo grozo pred vojno. Ljudje niso vedeli, kaj je bojišče in kaj boj; sedaj pa vedo!“

* **Ministrska demisija na odru.** Rimska „Tribuna“ pripoveduje sledeči gledališki dogodek: V nekem italijanskem gledališču so igrali veliko historično igro, v kateri ima kralj tudi svoj prestolni govor. Obdan od svojih ministrov in generalov, vstane kralj s svojega prestola in ministrski predsednik mu izroči zvit papir, na katerem bi moral biti napisan dolg prestolni govor. A rekviziter se je zmotil ter izročil prazen papir. Kaj storiti? Kralj govora ni znal na pamet, šepetalec pa je bil predaleč, da bi mogel kralj govoriti za njim. V tej silni stiski pa je švignila kralju v glavo rešilna misel. Izročil je papir zopet ministrskemu predsedniku ter mu ukazal: „Čitajte vi!“ Ministrski predsednik je bil za trenotek osupnjen, ko je videl, da je papir prazen. Toda znal si je pomagati. Položil je papir in vse svoje papirnate redove kralju pred noge ter dejal: „Ker se z govorom ne strinjам, demisioniram.“ In odšel je z odra.

* **Zlati brod.** Koliko zlata so imeli stari Indijanci, in kako umetno so ga znali uporabljati, nam priča brod, spleten iz same zlate žice, katerega so našli Španjoli leta 1856 v jezeru Grutavita. Ta brod, izvirajoč od rodu Čibov v Kolumbiji, so njihovi potomci najbrže vrgli v vodo iz strahu, da jim ga ugrabijo Evropejci, ali pa so ga darovali kakemu bogu za odvrnitev kake nesreče. Brod ima iz žice spletene klopi z raznimi podobami. Tudi vesla so iz zlata. Njega vrednost cenijo Španci, v katerih oblasti se zdaj nahaja, na veliko milijonov pezet.

* **Nos odrezal ljubici.** Rudar Emil Aubrecht je bil v Ustju (Assigu) obsojen v ječo za 10 mesecev in na odškodnino 550 gl., ker je odrezal svoji ljubici nos. Ana Brüllmaier je nos pobrala in ga spravila v žep. V Mostu ga ji je zdravnik zopet prišil, a — prijati se ni hotel več. Narediti so ji morali novega iz kože na čelu.

* **Zločin blaznika.** V Castiglione pri Florenci je neki kmet Mencci nakrat zblaznel ter umoril devet svojih sorodnikov, jih več ranil ter zažgal hlev, ki je bil poln živine. Vsa živina je poginila.

* **Skrivnosten ovetlični venec.** V Puzzuoliju pri Neapolju stanoval je neki vdovec s svojo lepo hčerko Anino; nasproti njima pa sta stanovala dva mlada človeka, ki sta se še-le poročila. Kmalu sta postali dami prijateljici. Nekega dne je prišla Anina k sosedi vsa objokana, češ, da mora z očetom iz Neapolja, kar jo zelo žalosti. V znak prijateljstva pa ji pokloni lepo geranijo, naj jo ima za spomin. Prijateljica je ovetlico hvaležno sprejela in Anina je odpotovala. Čez nekaj časa pa je mlada žena presajala cvetlico in zagledala v posodi med prstjo truplo novorojenega otroka. Naznanila je vse policiji, ki je Anino kmalo zalotilo in zvedelo, da je hotela na ta način skriti greh pred svetom.

* **Poroka brzojavnim potom.** V Kansas City in Mulhallu se je izvršila poroka brzojavnim potom. Ženin, pastor in dve priči so bili v enem, nevesta, stariši in družica pa v drugem mestu. Vai odgovori so se vršili telegrafično. Vsa ceremonija je trajala 20 minut.

Književnost

— „Učiteljski Tovarš“, štev. 14. ima to-le vsebino: Pretirane zahteve. — Higijena doma in v šoli. — Oznajevalci miru. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Duševna kultura na Kavkazu. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 15. maja. Iz Budimpešte došlo poročilo naznanja, da so neke desničarske stranke — katere, ni povedano — stavile nemškim strankam nove predloge, kako zagotoviti parlamentarno rešitev investicijskega budgeta in budgetnega provizorija za drugo polovico letošnjega leta vzlic češki obstrukciji. Vsebina teh novih propozicij ni znana. Vlada predloži najbrž že v četrtek budgetni provizorij. V tekočem mesecu bo imela poslanska zbornica z ozirom na zasedanje delegacij le dve ali tri seje. Proti obstrukciji se v tem mesecu še ničesar ne stori, pač pa se bo koj začetkom junija poskusilo obstrukcijo zadušiti. Ako se to ne posreči, se zaključi zasedanje še pred 20. junijem in se koj potem zbornica razpusti ter razpišejo nove volitve.

Dunaj 15. maja. Mej Avstrijo in Turčijo že dolgo obstoječa napetost se je silno poostрила. Avstrijski vojaški ataše baron Giessl je hotel prepotovati Armensko v svrhu „študij“. Sultan mu ni dal dovoljenja, a Giessl je vzlic temu odpotoval. Ker mu je turška vlada zagrozila s policijsko silo, če bi se navadnim potom vkrcal, je šel Giessl na avstrijsko vojno ladjo „Taurus“, ki ga je pripeljala na Lloydov parnik. Po listih se ta dogodka tolmači tako, da so spletke drugih držav provzročile to postopanje turške vlade.

Budimpešta 15. maja. Avstrijska kvotna deputacija je imela včeraj popoldne sejo, v kateri se je z 8 proti 6 glasom sklenilo, predlagati določitev kvote na 344: 656 in sicer za dobo 9 in pol let.

Belgrad 15. maja. Zgodil se je nov justični umor. Razkralju Milanu najbolj na potu stoječi bivši ministrski predsednik Taušanović je bil s pomočjo dveh krivih prič spoznan krivim, da je ponaredil deležnice tiste banke, katero je on ustanovil in vodil dolgo let z najlepšim uspehom, ter obsojen na pet let ječe. Zajedno se mu je z ozirom na njegovo kazen radi „veleizdajstva“ odmerilo skupno 11 let ječe.

Berolin 15. maja. Iz Madrida se poroča, da namerava vlada suspendirati ustavo in vse državne osnovne zakone, ker ljudsko gibanje zoper klerikalno vladno ne neha.

Bruselj 15. maja. Iz Pretorije se poroča, da so Buri, ki oblegajo Mafeking, vzgajali tisti del mesta, v katerem prebivajo črnici. Ta del mesta je pogorel.

London 15. maja. Oranjski predsednik Stejn je proglasil Heilbronn glavnim mestom, ne Lindley. Transvalski Buri se koncentrirajo ob reki Vaal.

London 15. maja. General Buller je uradno naznanil, da je zavzel prehode čez Biggarsberge. Njegove operacije so trajale štiri dni. V nedeljo je naletel na Bure pod goro Helpmakar. Buller je naskočil njih levo krilo, general Dundonald središče, general Bethune pa desno krilo. Buri so se po kratkem odporu umaknili. Pričakuje se, da zasedejo Angleži še danes Dundee.

Narodno gospodarstvo.

Shod o posvetovanju glede streljanja proti toči v Krškem.

(Konec.)

G. Gombač pripomi, da smo glede znižanja cene smodnika že sklenili resolucijo ter da se bode ista predložila na višje mesto. Glede brošurice g. dr. Vošnjaka o strelnem redu pa bode, ko jo g. dr. Vošnjak

izda, skrbel, da nakupi dež. odbor dovoljno množino izstisov ter te med posamezne strelne postaje brezplačno razdeli. Sedaj pa naj ima vsaka uta svoj zapisnik.

G. dr. Romih prosi končno vodjo R. Dolenc, naj pove, kako delajo na Francoskem, ako trta, ko prične poganjati, pozebe.

G. vodja Dolenc pravi, da stepejo vse mladike z malo palčico, zmrznjena očesca odpadejo, vsled česar poženo takoj stranska očesca, kar bi se drugače par tednov pozneje zgodilo.

G. dr. Romih sklene shod, zahvalivši se vsem udeležnikom za pazljiv posluš, poročevalcem, prireditelju in vsem govornikom posebej še za njihova pojasnila, sodelovanje in trud ter želi, da bi imel ta shod koristne posledice.

Na to se je pričela preskušnja raznih strelnih priprav trdke Greinitzevih nečakov v Gradcu ki je postavila 1 pripravo, Lorber i. dr. iz Žalca 2 pripravi, Rebek iz Celja 1 pripravo in Unger iz Celja 3 priprave.

Lorber in Unger imata poleg navadno užigajočih se topičev tudi take s kapselni. Zanimivi sta bili pripravi Lorberja in Rebeka ki streljata s patronami tako, da izstrelita vsako minuto 10—14krat. Streljanje s patronami se bo mogoče obneslo, treba je le še nekaj prememb in izboljšanj. Pokazalo se je, da se mora vzeti za vsak strel najmanj 100 gr. (10 dkg) smodnika, čez 150 gr. pa je že potrata smodnika. Zadoščalo bode 100—140 gr. za vsak strel. V nižavah se morajo rabiti 3—4 m visoki nastavki, torej Greinitzevi in Lorberjevi, čim višja je lega, tem nižji zadoščajo. Nastavki, topiči in množina smodnika morajo biti v gotovem razmerju t. j. čim višji je nastavek, tem večji mora biti topič in tem več smodnika se mora vzeti za vsak strel.

Zanimivi so bili poskusi z vodoravnim streljanjem v 40, 60 in 80 m od nastavka oddaljene 10 m široke in 150 m visoke iz platna narejene tarče. Ti poskusi so se vršili 3 dni. Ako je iz nastava uhajajoči puh ali dim zadel naravnost v 40 ali 60 m oddaljeno tarčo, je na debel lesen okvir pribite platnene rjuhe kar razcefral, okvir razdrobil ter posamezne koščke daleč odnesel. Na 80 m je debel papir v kosce raztrgal in drevesne veje liki lahku vetru zmajal. Ta učinek pa se je pokazal šele pri 100 posebno pa pri 150 gr. smodnika; pri 60 gr. pa je le prve tarče nekoliko zmajal. V topiču je bil sam nezatočen smodnik. Da je bilo pri tem streljanju mnogo radovednega ljudstva, ki se je čudilo, ko je dim tarče razmetaval, ali pa se krohotalo če strel ni zadel se samo ob sebi razume.

Pri preskušnji žveplalnikov, katerih je bilo mnogo, se je pokazalo, da je za večjega posestnika najpraktičnejši Nechvilletov nahrbtni žveplalnik „Vindebona“ z enim mehom ki stane 20 kron, še bolj pa oni z dvema mehoma, ki še hitreje dela in stane 36 K; kmetijska družba ga oddaja po 28 K. Za prvo žveplanje in za malega posestnika bi zadostoval mali ročni žveplalnik, kakoršne oddajata kmet. podružnici v Novem mestu in v Št. Jerneju.

Tako se je končal ta shod, prvi v naši državni polovici, proti 5. uri popoldne in ljudstvo se je proti večeru zadovoljno in celo prav veselo razšlo, kar so pričali gladko tekoči jeziki in tudi šibke noge. Saj se je udeležencem tudi povsod postreglo z dobro pristno krško kapljico.

Eden, ki je bil tudi vesel.

Gospodu Juliju Schaumann-u, lekarnarju v Stockerau-u.

Dobival sem dosedaj večkrat od svojega kolega, gospoda komercijskega svetnika Junga Vašo želodčno sol. Ker pa nečem tega gospoda s tem več nadlegovati, prosim Vas, da mi pošljete 10 škatlic želodčne soli s poštnim povzajem.

Splošnovanjem II. (2040—4)

Ernest Ed. Thiel, komercijski svetnik.

Ruhla, dne 4. septembra 1899.

Dobiva se pri izdelovalstvu, deželnemu lekarnarju Juliju Schaumann-u v Stockerau-u, dalje v vseh renomiranih lekarnah tu- in inozemstva. Cena škatljice 75 kr. Manj nego 2 škatljici se ne pošlje.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —

za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd. Stkleničica z rabilnim navodom 25 kr.

Dobiva se v (9—20)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“, M. Leustek-a v Ljubljani.

— Ponesrečil se je 53 letni Matevž iz Šmarja. V gozdu mu je padla smreka na glavo in mu jo razbila.

— Ribiška razstava v Solnograd. Odsek „ribištvo“ solnograške c. kr. kmetijske družbe priredi povodom VII. avstrijskega zborovanja ribičev od 2. do 10. septembra 1900 v Solnogradu občno ribiško razstavo, katere se lahko udeleži vsako društvo, vsak zavod, vsako podjetje, vsak ribič, trgovec itd. ino- in tuzemstva. Podrobnosti in vspeh se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Slovensko zidarsko in tesarsko društvo se je iz svojih dosedanjih prostorov v Kolizeju preselilo na Sv. Petra cesto v novo hišo „Pri avstrijskem cesarju“. Novi društveni prostori se nahajajo na dvorišču te hiše.

— Sleparka. Dne 2. majnika je mestna policija zaprla neko Nežo Zakrajšek, ki je baje nevarna tatnica in goljufica. Dobili so pri njej tudi kovčeg z raznim blagom. Ker so časniki prinesli to vest, oglašili so se sedaj oškodovanci. Tako je naznanila sedaj neka žena iz Sinje gorice, da jo je Neža Zakrajšek ogoljufala za dve odeji, katere jej je izvalila, češ, da ju bode njena mati pobarvala. Ti odeji so se res dobili pri Neži Zakrajšekovi. Neki drugi ženski je izvalila par zlatih uhanov. Pravila jej je, da bo šla k nekemu duhovnu, ki ugane vsako bolezen, če se mu kakšna bolnikova reč prinese, in da potem zdravila za bolezen. Ženska je zastoj čakala na zdravila in na uhan.

— Tat v Pongračev baraki. Danes ponoči se je vtihotal tat v Tachovo skladišče v Pongračevi baraki na Sv. Martina cesti. Prinesel je lestev k strehi, zlezal na streho in skozi okno potem v skladišče. Odprl je glavna vrata v skladišču in šel po samokolnico, da bi si bil na njo naložil blaga, a mizarski mojster Mihael Hribar je slišal ropot in je začel vpiti. Tat se je zbal in zbežal, ne da bi bil kaj odnesel.

— Pobegnil je včeraj zjutraj ključ čarski vajenec Maks Fink, stanujoč v Zalogarjevih ulicah št. 16.

— Štrajk. Laški zidarji, ki so včeraj zjutraj ustavili delo pri kranjski stavbinski družbi, so zopet delo vsprejeli. Samo okoli 30 delavcev, ki tudi s sedaj določeno novo mezdo niso bili zadovoljni, so izstopili iz dela in odšli iz Ljubljane.

— „Beračija nič več ne nese“, je tožil včeraj neki navihan berač, ko ga je prijel policaj. Dejal je, da so v Ljubljani tako slabi časi, da se včasih še za šnops ne „nafahta“.

— V oko sunil je včeraj zvečer v Rojčevem hlevu Ivan Tavčar, hlapec v Metelkovih ulicah št. 5, Janeza Počka, hlapca v Soteski št. 10, ker sta se bila nekaj sprla. Poškodba je lahka.

— Roparski umor. Izginil je 20letni kolesar Pontoni iz Trsta. Mladi mož se je v noči od sobote na nedeljo odpeljal na kolesu iz furlanskega Tržiča. Pri mostu čez Sočo so našli drugi dan njegovo kolo in prazno njegovo denarnico, na mostu pa so dobili počez napeljeno vrv. Domneva se, da je Pontoni zadel ob vrv in padel s kolesa, potem pa bil ubit in oropan.

* Posledice izgredov na dunajskem vseučilišču. Radi velikih izgredov, katere so izzvali nemškonalni burši, ker so v avli napadli dvoje novih katol. akad. društev ter povzročili tolike škandale, da je morala posredovati policija, je nastala med rektorjem Neumannom in senatom nesloga. Zategadelj je rektor odstopil in si vzel trimesečen dopust. Vseučilišče je sedaj za dijaška društva sploh zaprto, in noben akademik ne sme priti k predavanjem s trakom ali drugim znakom. Vsak akademik se mora izkazati, da je vpisan, sicer ne sme na univerzo. Tujcem je vstop zabranjen. Vseučilišče vodi sedaj prorektor Wiesner, ki bo izvoljen Neumannovim naslednikom.

* Vpričo otrok v smrt. 75letni kanc. sluga P. Mahner na Dunaji se je predvčerajšnjim zjutraj pričo otrok vrgel skozi okno ter se pobil smrtno. Hči ga je hotela zgrabiti, da bi ga potegnila nazaj, a bilo je že prepozno. Starček je postal, odkar so ga upokojili, melanholik.

* Koliko se proda domačih zajčkov. Neki avstralski list poroča, da je bilo lansko leto izposlanih iz Avstralije 500.000 domačih zajcev, za razpošiljanje katerih je trebalo 16.250 pletenic. V avstralskih kolonijah

kultivira angleška vlada leto in dan to žival, katere meso je izborno. V Anglijo se razpošlje vsako leto čez 70.000.000 domačih zajcev iz raznih dežel sveta, ondi pa delajo iz njih mesna konzerve itd. V Parizu se pojé vsako leto čez 100.000.000 domačih zajcev.

* Vereščagin in Nobelova ustanova. Iz Kristjanje poročajo, da se poteza slavni ruski slikar V. Vereščagin za Nobelovo ustanovo v znesku 200.000 kron, ki se podeli prihodnje leto prvič onemu, ki ima največ zaslug za pospeševanje mirovne ideje. „Vem, da se jih bo mnogo potezalo za to ustanovo“, je dejal Vereščagin, „toda nihče ni bolj zaslužil ustanove kakor jaz. Dunant, ustanovitelj „Rdečega križa“, je vojno samo humaniziral; Dunant je človekljub, toda ne pospeševatelj miru. Tudi Tolstoj, plemeniti ruski filozof, je bajé moj tekmeč. Toda za mir ni storil prav za prav ničesar, nego je le tisoč vojaških novincev zapeljal, da so se uprli vojaški dolžnosti in jih s tem onesrečil. Poslali so jih v Sibirijo, a — vojne Tolstoj ni odpravil s tem. Jaz pa sem s svojimi docela resničnimi vojnimi slikami zbudil največjo grozo pred vojno. Ljudje niso vedeli, kaj je bojišče in kaj boj; sedaj pa vedo!“

* Ministrska demisijska na odru. Rimska „Tribuna“ pripoveduje sledeči gledališki dogodek: V nekem italijanskem gledališču so igrali veliko historično igro, v kateri ima kralj tudi svoj prestolni govor. Obdan od svojih ministrov in generalov, vstane kralj s svojega prestola in ministrski predsednik mu izroči zvit papir, na katerem bi moral biti napisan dolg prestolni govor. A rekviziter se je zmotil ter izročil prazen papir. Kaj storiti? Kralj govora ni znal na pamet, šepetalec pa je bil predaleč, da bi mogel kralj govoriti za njim. V tej silni stiski pa je švignila kralju v glavo rešilna misel. Izročil je papir zopet ministrskemu predsedniku ter mu ukazal: „Čitajte vi!“ Ministrski predsednik je bil za trenotek osupnjen, ko je videl, da je papir prazen. Toda znal si je pomagati. Položil je papir in vse svoje papirnaté redove kralju pred noge ter dejal: „Ker se z govorom ne strinjam, demisioniram.“ In odšel je z odra.

* Zlati brod. Koliko zlata so imeli stari Indijani, in kako umetno so ga znali uporabljati, nam priča brod, spleten iz same zlate žice, katerega so našli Španjoli leta 1856 v jezeru Grutavita. Ta brod, izvirajoč od rodu Čibov v Kolumbiji, so njihovi potomci najbrže vrgli v vodo iz strahu, da jim ga ugrabijo Evropejci, ali pa so ga darovali kakemu bogu za odvritev kake nesreče. Brod ima iz žice spletene klopi z raznimi podobami. Tudi vesla so iz zlata. Njega vrednost cenijo Španci, v katerih oblasti se zdaj nahaja, na veliko milijonov pezet.

* Nos odrezal ljubici. Rudar Emil Aubrecht je bil v Ustju (Assígu) obsojen v ječo za 10 mesecev in na odškodnino 550 gl., ker je odrezal svoji ljubici nos. Ana Brüllmaier je nos pobrala in ga spravila v žep. V Mostu ga ji je zdravnik zopet prišil, a — prijeto se ni hotel več. Narediti so ji morali novega iz kože na čelju.

* Zločin blaznika. V Castiglione pri Florenci je neki kmet Mencio nakrat zblaznel ter umoril devet svojih sorodnikov, jih več ranil ter zažgal hlev, ki je bil poln živine. Vsa živina je poginila.

* Skrivnostni cvetlični venec. V Puzzuoliu pri Neapolju stanoval je neki vdovec s svojo lepo hčerko Anino; nasproti njima pa sta stanovala dva mlada človeka, ki sta se še-le poročila. Kmalu sta postali dami prijateljici. Nekega dne je prišla Anina k sosedu vsa objokana, češ, da mora z očetom iz Neapolja, kar jo zelo žalosti. V znak prijateljstva pa ji pokloni lepo geranijo, naj jo ima za spomin. Prijateljica je cvetlico hvaležno sprejela in Anina je odpotovala. Čez nekaj časa pa je mlada žena presajala cvetlico in zagledala v posodi med prstjo truplo novorojenega otroka. Naznanila je vse policiji, ki je Anino kmalo zalotilo in zvedelo, da je hotela na ta način skriti greh pred svetom.

* Poroka brzozavnim potom. V Kansas City in Mulhallu se je izvršila poroka brzozavnim potom. Ženin, pastor in dve priči so bili v enem, nevesta, stariši in družica pa v drugem mestu. Vsi odgovori so se vršili telegrafčno. Vsa ceremonija je trajala 20 minut.

Književnost

— „Učiteljski Tovariš“, štev. 14. ima to-le vsebino: Pretirane zahteve. — Higijena doma in v šoli. — Oznanjevalci miru. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Duševna kultura na Kavkazu. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

Telefonska in brzozavna poročila.

Dunaj 15. maja. Iz Budimpešte došlo poročilo naznanja, da so neke desničarske stranke — katere, ni povedano — stavile nemškim strankam nove predloge, kako zagotoviti parlamentarno rešitev investicijskega budgeta in budgetnega provizorija za drugo polovico letošnjega leta vzlic češki obstrukciji. Vsebina teh novih propozicij ni znana. Vlada predloži najbrž že v četrtek budgetni provizorij. V tekočem mesecu bo imela poslanska zbornica z ozirom na zasedanje delegacij le dve ali tri seje. Proti obstrukciji se v tem mesecu še ničesar ne stori, pač pa se bo koj začetkom junija poskusilo obstrukcijo zadušiti. Ako se to ne posreči, se zaključni zasedanje še pred 20. junijem in se koj potem zbornica razpusti ter razpišejo nove volitve.

Dunaj 15. maja. Mej Avstrijo in Turčijo že dolgo obstoječa napetost se je silno poostрила. Avstrijski vojaški ataše baron Giessl je hotel prepotovati Armensko v svrhu „študij“. Sultan mu ni dal dovoljenja, a Giessl je vzlic temu odpotoval. Ker mu je turška vlada zagrozila s policijsko silo, če bi se navadnim potom vkrcal, je šel Giessl na avstrijsko vojno ladjo „Taurus“, ki ga je pripeljala na Lloydov parnik. Po listih se ta dogodka tolmači tako, da so spletke drugih držav provzročile to postopanje turške vlade.

Budimpešta 15. maja. Avstrijska kvotna deputacija je imela včeraj popoldne sejo, v kateri se je z 8 proti 6 glasom sklenilo, predlagati določitev kvote na 34:4: 656 in sicer za dobo 9 in pol let.

Beligrad 15. maja. Zgodil se je nov justični umor. Razkralju Milanu najbolj na potu stoječi bivši ministrski predsednik Taušanović je bil s pomočjo dveh krivih prič spoznan krivim, da je ponaredil deležnice tiste banke, katero je on ustanovil in vodil dolgo let z najlepšim uspehom, ter obsojen na pet let ječe. Zajedno se mu je z ozirom na njegovo kazneni radi „veleizdajstva“ odmerilo skupno 11 let ječe.

Berolin 15. maja. Iz Madrida se poroča, da namerava vlada suspendirati ustavo in vse državne osnovne zakone, ker ljudsko gibanje zoper klerikalno vladno ne neha.

Bruselj 15. maja. Iz Pretorije se poroča, da so Buri, ki oblegajo Mafeking, vzgali tisti del mesta, v katerem prebivajo črnici. Ta del mesta je pogorel.

London 15. maja. Oranjski predsednik Stejn je proglasil Heilbronn glavnim mestom, ne Lindley. Transvalski Buri se koncentrirajo ob reki Vaal.

London 15. maja. General Buller je uradno naznanil, da je zavzel prehode čez Biggarsberge. Njegove operacije so trajale štiri dni. V nedeljo je naletel na Bure pod goro Helpmakar. Buller je naskočil njih levo krilo, general Dundonald središče, general Bethune pa desno krilo. Buri so se po kratkem odporu umaknili. Pričakuje se, da zasedejo Angleži še danes Dundee.

Narodno gospodarstvo.

Shod o posvetovanju glede streljanja proti toči v Krškem.

(Konec.)

G. Gombač pripomni, da smo glede znižanja cene smodnika že sklenili resolucijo ter da se bode ista predložila na višje mesto. Glede brošurice g. dr. Vošnjaka o strelnem redu pa bode, ko jo g. dr. Vošnjak

izda, skrbel, da nakupi dež. odbor dovoljno množino izstisov ter te med posamezne strelne postaje brezplačno razdeli. Sedaj pa naj ima vsaka uta svoj zapisnik.

G. dr. Romih prosi končno vodjo R. Dolenca, naj pove, kako delajo na Francoskem, ako trta, ko prične poganjati, pozebe.

G. vodja Dolenc pravi, da stepejo vse mladike z malo palčico, zmrznjena očesca odpadejo, vsled česar poženo takoj stranska očesca, kar bi se drugače par tednov pozneje zgodilo.

G. dr. Romih sklenc shod, zahvalivši se vsem udeležnikom za pazljiv posluš, poročevalcem, prireditelju in vsem govornikom posebej še za njihova pojasnila, sodelovanje in trud ter želi, da bi imel ta shod koristne posledice.

Na to se je pričela preskušnja raznih strelnih priprav trdke Greinitzevih nečakov v Gradcu ki je postavila 1 pripravo, Lorber i. dr. iz Žalca 2 pripravi, Rebek iz Celja 1 pripravo in Unger iz Celja 3 priprave.

Lorber in Unger imata poleg navadno užigajočih se topičev tudi take s kapselni. Zanimivi sta bili pripravi Lorberja in Rebeka ki streljata s patronami tako, da izstrelita vsako minuto 10—14krat. Streljanje s patronami se bo mogoče obneslo, treba je le še nekaj prememb in izboljšanj. Pokazalo se je, da se mora vzeti za vsak strel najmanj 100 gr. (10 dkg) smodnika, čez 150 gr. pa je že potrata smodnika. Zadoščalo bode 100—140 gr. za vsak strel. V nižavah se morajo rabiti 3—4 m visoki nastavki, torej Greinitzevi in Lorberjevi, čim višja je lega, tem nižji zadoščajo. Nastavki, topiči in množina smodnika morajo biti v gotovem razmerju t. j. čim višji je nastavek, tem večji mora biti topič in tem več smodnika se mora vzeti za vsak strel.

Zanimivi so bili poskusi z vodoravnim streljanjem v 40, 60 in 80 m od nastavka oddaljene 10 m široke in 150 m visoke iz platna narejene tarče. Ti poskusi so se vršili 3 dni. Ako je iz nastava uhajajoči puh ali dim zadel naravnost v 40 ali 60 m oddaljeno tarčo, je na debel lesen okvir pribite platnene rjuhe kar razcefral, okvir razdrobil ter posamezne koščke daleč odnesel. Na 80 m je debel papir v kosce raztrgal in drevesne veje liki lahkemu vetru zmajal. Ta učinek pa se je pokazal šele pri 100 posebnost pa pri 150 gr. smodnika; pri 60 gr. pa je le prve tarče nekoliko zmajal. V topiču je bil sam nezatočen smodnik. Da je bilo pri tem streljanju mnogo radovednega ljudstva, ki se je čudilo, ko je dim tarče razmetaval, ali pa se krobotalo če strel ni zadel se samo ob sebi razume.

Pri preskušnji žveplalnikov, katerih je bilo mnogo, se je pokazalo, da je za večjega posestnika najpraktičnejši Nechvilletov nahrbtni žveplalnik „Vindebona“ z enim mehoma ki stane 20 kron, še bolj pa oni z dvema mehoma, ki še hitrejša dela in stane 36 K; kmetijska družba ga oddaje po 28 K. Za prvo žveplanje in za malega posestnika bi zadostoval mali ročni žveplalnik, kakoršne oddajata kmet. podružnici v Novem mestu in v St. Jerneju.

Tako se je končal ta shod, prvi v naši državni polovici, proti 5. uri popoldne in ljudstvo se je proti večeru zadovoljno in celo prav veselo razšlo, kar so pričali gladko tekoči jeziki in tudi šibke noge. Saj se je udeležencem tudi povsod postreglo z dobro pristno krško kapljico.

Eden, ki je bil tudi vesel.

Gospodu Juliju Schaumann-u, lekarnarju v Stockerau-u.

Dobival sem dosedaj večkrat od svojega kolege, gospoda komercijskega svetnika Junga Vašo želodčno sol. Ker pa nečem tega gospoda s tem več nadlegovati, prosim Vas, da mi pošljete 10 škatlic želodčne soli s poštnim povzetjem.

Splošnovanjem II. (2040—4)

Ernest Ed. Thiel, komercijski svetnik.

Ruhla, dne 4. septembra 1899.

Dobiva se pri izdelovalstvu, dežel-nemu lekarnarju Juliju Schaumann-u v Stockerau-u, dalje v vseh renomiranih lekarnah tu- in inozemstva. Cena škatljici 75 kr. Manj nego 2 škatljici se ne pošlje.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —

za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd. Stkleničica z rabilnim navodom 25 kr.

Dobiva se v (9—20)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“. M. Leustek-a v Ljubljani.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 200-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padevina v 24 urah
14.	9. zvečer	726.2	14.8	brezveter.	del. jasno	7.6 mm
15.	7. jutraj	726.2	12.4	sl. zahod	oblačno	
	9. popol.	726.2	20.0	sl. jug	pol. oblač.	

Srednja večerajšnja temperatura 15.1°, normalna: 13.9°.

Dunajska borza

dne 15. maja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98 K 25 h
Avstrijska zlatna renta	116 40
Avstrijska krona renta 4%	97 20
Ogrska zlatna renta 4%	116 30
Ogrska krona renta 4%	91 90
Avstro-ogrski bančni delnice	17 78
Kreditne delnice	721 50
London vista	242 67
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118 27
90 mark	23 68
90 frankov	19 26
Italijanski bankovci	90 50
G. kr. cekini	11 34

Zahvala.

Podpisani si usojajo, Njegovi ekscelenci gospodu podmaršalu Jožetu Höchsmann-u pl. Hochsan, gospodu general-majorju Ferdinandu de Sommain in gospodu častnikom garnizije za blagodušno sočutje in venco, katere so poklonili našemu pokojnemu sinu, oziroma bratu in svaku, gospodu

Viktor-ju Furlan-u

izrekati svojo najiskrenejšo zahvalo.

Rodbini Furlan in Kenda.

Zahvala.

Če je kaj moglo olajšati bitko žalost ob nenadomestni izgubi našega iskreno ljubljene, nepozabnega brata, svaka in strica, gospoda

Viktor-ja Furlan-a

c. in kr. nadporočnika

12. kornega artiljerijskega polka v Sibiriju

ter nas potolažiti v teh britkih urah je bilo to ljubezno sočutje, ki se nam je tem tužnim povodom izkazovalo od vseh sorodnikov, prijateljev in znancev od blizu in daleč. Ker nam, žal, ni moglo vsem posamezno se primerno zahvaliti, storimo to tem potom vsem, ki so s poklonjenimi venci, izrazi sožalja ali z osebnim spremstvom k zadnjemu počitku se čestitno spominjali prežgodega preminulega.

V Ljubljani, dne 14. maja 1900.

Rodbini Furlan in Kenda.

Kranjsko društvo v varstvo lova.

VABILO

k

VIII. rednemu glavnemu zborovanju

ki bo

(947-2)

dne 31. maja t. l. ob 8. uri zvečer v restavraciji „pri Maliču“.

Dnevni red:

- 1.) Računsko poročilo za leto 1899.
- 2.) Poročilo revizijskega odbora.
- 3.) Volitev štirih odbornikov.
- 4.) Volitev revizijskega odbora za leto 1900.
- 5.) Posebni predlogi.

Samostojni predlogi za glavno zborovanje morajo se naznaniti najmanj osem dni poprej pri društvenem odboru.

V Ljubljani, dne 12. maja 1900. leta.

ODBOR.

Samo 1 krono za 3 žrebanja.

Žrebanje že v soboto!

Glavni dobitki 60.000 kron, 15.000 kron in 12.000 kron

v gotovem denarju z 20% odtega.

(716-16)

Invalidske zahvalne srečke à 1 krono.

I. žrebanje: 19. maja 1900.

II. žrebanje: 7. julija 1900.

III. žrebanje: 10. novembra 1900.

Srečke priporoča: J. C. MAYER v Ljubljani.

3krat vsaka srečka lahko zadene!

Mal, črn psiček

(Rattler) z znamko št. 483 se je včeraj v Tivoliskem drevoredu izgubil.

Kdor ga najde, se prosi, da ga odda Gradaške ulice št. 8.

(986-1)

Poštna in brzojavna upraviteljica

želi premeniti službo. Vstopila bi najrajši v kak urad na Gorenjskem. — Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod šifro „upraviteljica“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

(981-1)

A 543/00/6

(987)

Oklic.

Dne 17. maja 1900 vršila se bode v stanovanju zamrlega Matevža Kert-a v Ljubljani, Kongresni trg št. 6, ob 9. uri dopoldne prostovoljna javna dražba hišne opreme, perila in obleke.

C. kr. okr. sodišče v Ljubljani odd. I.

Spreten pomočnik

izurjen v občevanju s kupovalci, več v papirni stroki, obeh deželnih jezikov zmožen, star 25—30 let, dobi, ako bode porabljen, trajno nameščenje. Vstopil bi s 1. avgustom. — Ponudbe direktno firmi J. Giontini, trgovina s papirjem v Ljubljani. (983-1)

Stanovanje

na Dunajski cesti št. 26, vis-a-vis Bavarkega dvora, s 5 sobami, od katerih se dve porabita lahko kot mesečni sobi; potem eno stanovanje z 1 sobo, kuhinjo in prodajnico, odda se takoj ali s 1. junijem event. 1. avgustom. Pojasnila v hiši. (982-1)

Na prodaj sta

2 konja

jabljen barve, 5½ leta stara, 15-6 cm. visoka, figuranta, brez napake.

Gaberje tik Celja št. 52.

Natančni naslov se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“.

(975-1)

Samo gospodje

dobé: 2 zbirki z 120 komadi jako interesantnih momentnih fotografij in senzacionalno novosegno zbirko prekomorskih kuriozitet, obsegajočo 16 barvanih podob, v obliki vizitk. Te 3 zbirke veljajo, ako se denar naprej pošlje, le 1 gld. (tudi v poštah znamkah). Pri povzetju 30 kr. več. Pošilja franko in diskretno J. Mann, Dunaj, II., Obere Donaustrasse 7. (967-1)

Blagajnik

z malo kavcijo se vsprejme za Ljubljano. Ponudbe pod „M. Z. 800“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

(978)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. maja 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga do Trbiča. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ansee, Ill, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. s jutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m. popoludne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zvečer osebni vlak v Jesenice. — **Proga iz Novo mesta in v Kočevje.** Osebni vlaki: Ob 6. uri 54 m. s jutraj, ob 1. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiča.** Ob 5. uri 15 m. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 45 min. s jutraj osebni vlak iz Jesenice. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m. popoludne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osebni vlak s Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novo mesta in v Kočevje.** Osebni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. s jutraj, ob 2. uri 32 m. popoludne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamniku.** Ob 7. uri 28 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 49 m. s jutraj, ob 11. uri 6 m. popoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Krajni agent

za Ljubljano se vsprejme proti stalni plači in proviziji.

Ponudbe pod „700 R. F.“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

(977)

Pozor!

Opozarjam vsacega, kdor bi moji ženi Ani Gole kaj dal ali upal, da nisem jaz zanjo plačnik.

Železniki, dné 14. maja 1900.

Jos. Gole.

(976)

Tržaška posojilnica in hranilnica registrovana zadruga z omejenim poročtvom razpisuje mesto

uradnika.

Zahteva se trgovska naobrazenost. Prošnjam pridejati je spričevala. Natečaj do 25. maja t. l.

(979-1)

Hiša

ležeča pri farni cerkvi v Kamniku, z dvema pravicama do drv itd., se prostovoljno proda.

Pojasnila dá Leopold Svetec v Kamniku, šutna št. 16, 17.

(965-2)

Mlad komptoarist

vešč slovenščine, nemščine in italijanščine v govoru in pisavi, želi takoj službo nastopiti. Najboljša spričevala na razpolago.

Ponudbe na upravnistvo „Slov. Nar.“ pod naslovom: „Mlad komptoarist“.

(964-3)

P. n.

Uljudno naznanjamo, da se bodo naše trgovine od danes naprej zvečer ob 9. uri zapirale.

(985)

M. Awanzo.

Fran Hrabeš.

Hham & Murnik.

J. C. Praunseiss.

J. Buzzolini.

Ant. Stacul.

Ivan Sirk

mesar in hišni posestnik v Ljubljani, Poljanska cesta šte. 70

usoja si uljudno ponuditi čistitemu občinstvu in gospodom gostilničarjem jako okusne

povojene gnjati (šunke), vsakovrstno povojeno

meso, kranjske klobase ter sveži špeh in meso

vse zelo dobro in ukusno, lastnega izdelka.

(876-3)

Prodaja vsaki dan razun nedelj in praznikov na javnem trgu po najnižjih cenah.

Na najvišji ukaz Njeg. c. in kr. apost. Veličanstva.

XXXIII. c. kr. drž. loterija

za civilne dobrodelne namene totranske državne polovice.

Ta denarna loterija

edina v Avstriji zakonito dovoljena

ima 18 514 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 410.200 kron.

Glavni dobitki znaša

200.000 kron v gotovini.

Žrebanje bode nepreklicno dné 7. junija 1900.

Srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni načrti za kupce se dobé zastoni.

Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. loterijskega dohodninskega ravnateljstva.

(841-5)

Oddelek državne loterije.